

„Nie będzie Niemiec pluł nam w twarz
Ni dzieci nam germanił“.

W Krakowie zawiązało się towarzystwo pod
nazwą Koło Małopolskie Towarzystwa Kresów Po-

tyłoletniej rozłące, do polskiej macierzy wracających
braci — wreszcie niesienie pomocy tym prowincjom
w akcji o zdobycie gospodarczej potęgi i niezależności od Niemców.

kówna i Anielcia Chrościńska. Po komedii Ba-
łuckiego nastąpiła przy odsłoniętej kurtynie owacy
dla jubilat. Artyści teatrów krakowskich ustawieni
półkołem otoczyli p. Koszutkiego, do którego w pię-
knych słowach przemówił dyrektor Jarniński. W imie-

M zurska rodzina.

Wnętrze chaty mazurskiej.

morskich jako rodzaj filii Warszawskiego Towa-
rzystwa Kresów Pomorskich.

Głównymi celami zarówno Centralnego Towa-
rzystwa warszawskiego, jak i krakowskiego Koła
jest zapoznanie ogółu ze znaczeniem prowincji nad-

Na Pomorskich kresach:

Jubileusz pracownika sceny.

Miejski Teatr Powszechny w Krakowie uczcił
w grudniu specjalnym wieczorem 30 lecie pracy
ulubieńca szerokich kół publiczności krakowskiej,

członka personalu te-
atru p. Eugeniusza
Koszutkiego. Na
program wieczoru
złożyło się kilka nu-
merów obejmujących
różne działy i ro-
dzaje scenicznego
kunsztu. Otworzyło
go przedstawienie
komedii Bałuckiego
„Teatr amatorski“,
w której jubilat ode-
grał charakterysty-
czną rolę Czecha
Hubicka. Na dalsze
punkty programu
złożył się prolog ze
„Strasznego dworu“
Moniuszki, oraz ład-
ne divertissement
baletowe układu p.

Koszutkiego, w którym wzięli udział gorąco oklas-
kiwani pp. Koszutszy, p. Merlińska, oraz owa-
cyjnie witane dzieci ze szkoły baletowej p. Ko-
szutkiego, Jędrus Pyszyński oraz Zosia Kowali-

niu kolegów mówił reżyser operetki p. Lelewicz
poczem poczęto wynosić na scenę wśród owacyjnych
oklasków publiczności kosze, kwiaty i podarki, z któ-
rych utworzył się przed wzruszonym jubilatem
cały stos.

Jubileusz znakomitego kierownika baletu w Te-
atrze Powszechnym był równocześnie wyrazem go-
rącego i szczerzego uznania za zapobiegliwą pracę
około naszej sceny ludowej. Koszutski ze swoim
zespołem jest zawsze artystycznym wyrazem do-
skonalego pojęcia tańca w naszym teatrze. Trzy-
mając w swoich rękach ster tej tak ważnej części
operetkowej dawał zawsze dowód ogromnego zro-
zumienia i doskonałego wyczucia treści i artysty-
cznej strony baletu. Nie jest to rzeczą łatwą i trzeba
dobrego i tak pojętego wyczucia operetki, jakiem
się odznacza czcigodny jubilat.

Operetka nie jest jedynie środkiem do kulturalno-
oświatowego uprzyjemniania chwil warstwowo lu-
dowym, ma ona również to wielkie zadanie wpajać
w duszę wysokie poczucie artystyczne i to wielkie
swoje zadanie powinna i musi szanować. Stąd też
nie wolno jej traktować jako zwyczajne widowisko.
Zrozumiała to doskonale dyrekcyja Teatru Powszech-
nego, zrozumieli także wykonawcy operetki, do-
kładając wszelkich sił, aby z lekkiej muzyki, śpiewu
i tańca stworzyć efektowną i podniosłą całość. Zro-
zumiał to także i Koszutski, dając swemu baletowi
ten pokrój i to wykształcenie, jakie balet powinien
mieć. I za to dziś w dzień jubileuszu należy ma-
ją się szczególny wyraz wdzięczności.

Na Pomorskich kresach: Czoło morenowe koło Drotowa.

morskich dla naszego państwa, nawiązanie wzajem-
nych stosunków, udzielanie pomocy komitetom ple-
biscytowym Warmińskiemu i Mazurskiemu, oraz
rozbudzenie pełni świadomości narodowej u tych po-

Jubileusz pracownika sceny: Balet p. Koszutkiego.

Jubileusz pracownika sceny: Najmłodsi członkowie baletu
p. Koszutkiego.